

forſtaet dem, maa jeg anſee en Kritik over, hvorvidt Politiets Opræden har været rigtig eller ikke ved den paagjældende Leilighed, for ikke at ſtaae i Forbindelſe med Spørgsmaalet om, hvorvidt det begjærte Samthkke ſkal medbeles eller ikke.

Feddersen: Jeg ſkal naturligtviis underkaſte mig den ærede Formands Dom. Jeg vil derfor ubelade de almindelige Bemærkninger og gaae over til en Overveielſe af den Paragraph i Grundloven, ſom det her nærmest kommer an paa, nemlig § 61. Jeg troer, at der fremſtiller ſig en lang Række af Hovedbetragtninger, ſom man vel maa have for Die ved denne Overveielſe. Som allerede antydet af en tidligere æret Taler, ſaasnart der er Spørgsmaal om Søgmaal fra det Offentliges Side, vil der viſnok være megen Anledning for Thinget til at nægte ſit Samthkke, da det Offentlige har ſaamange Midler til at gjøre ſin Anſkuelse gjældende og navnlig har ſine Repræſentanter i de af Regjeringens Medlemmer, ſom her ere tilſtede, og hvilke vel i ſaa Henſeende altid vilde kunne paaanket det Fornødne. Men naar en privat Mand finder Anledning til at rette Søgmaal imod noget af Rigsdagens Medlemmer, ſaa vil det, ſom i nærværende Tilfælde, fortrinsviis have ſin Grund deri, at han ikke er iſtand til ſelv at kunne varetage ſit Løb og paa en vis Maade alſaa ſtaaer ſom værgeløs. Der er tillige en anden Betragtning, der turde gjøre ſig gjældende ved Overveielſen af, hvorledes denne omhandlede Paragraph ſkal anvendes, den nemlig, at forſaavidt den ærede Formand havde udviſt nogen Virkſomhed med Henſyn til det Spørgsmaal, der foreligger, troer jeg ikke let, at Thinget ſkulde give ſit Samthkke til, at Sagen blev inddraget for et andet Forum. Derſom nemlig den ærede Formand har givet en Kjendelſe enten i

den ene eller den anden Retning, mulig ſalbt Bedkommende til Orden, ſaa ligger deri en Afgjørelſe, en ſaadan Dom, der ikke paany af en Domſtol bør kunne finde ſin Kritik eller noget andet Reſultat. Jeg tillader mig at benævne Formandens Virkſomhed her ſom dømmende; han indtager en Dvirghedspoſt og udøver i Kraft heraf Disciplin og ſkifter Ret. her i Forſamlingen. Men en ſaadan Virkſomhed har ikke fundet Sted i dette Tilfælde, og der er alſaa, ſaavidt jeg ſkønner, netop med Henſyn til Formandens Stilling i Forſamlingen Intet til Hinder for, at man følger den naturlige Wei: at lade Sagen gaae til Afgjørelſe ved de almindelige Domſtole.

Naar vi ſaaledes tage Henſyn til diſſe to Omſtændigheder, troer jeg, at der kan være Anledning til at ſtemme for, at Thinget giver ſit Samthkke til det Begjærte.

S. Sage: Den første ærede Taler har, troer jeg, ſtillet Sagen paa det rette Standpunkt, forſaavidt der er Spørgsmaal, om Folkethingets Forhold til § 61 i Grundloven, og det er min mit Duſte at ſige nogle ſaa Ord om de Udtalelſer fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tſcherning), hvorom der er Spørgsmaal, at drage ham til Anfvar for. Jeg har i en tidligere Tid med ſtor Glæde ſamarbejdet med den ærede Rigsdagsmand i Journaliſtiken. Jeg har ſeet den ſtore Ufortrødenhed, den ſtore Uegennyttighed, hvormed han har arbejdet; jeg havde haabet, at om end han vilde komme til i Aarenes Løb at betragte Preſſen paa en anden Maade end der forandrede Forhold, han dog altid vilde erkjende Preſſefrihedens ſtore Betydning og Preſſens Stilling ſom en virkelig ikke ringe Magt i Staten, ſom et nødvendigt Led i vor hele conſtitutionelle Udvikling.